# KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
30. maj 2001 *

I sag C-334/97 R-EX,

**Comune di Montorio al Vomano** ved sin legale repræsentant pro tempore ved avvocato G. Romano,

sagsøger,

angående en begæring om udsættelse af tvangsfuldbyrdelsen af dom afsagt den 10. juni 1999 af De Europæiske Fællesskabers Domstol (Tredje Afdeling) i sag C-334/97, Kommissionen mod Montorio (Sml. I, s. 3387),

den anden part i sagen:

**Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ved P. Stancanelli, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

* Processprog: italiensk.

har

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

efter at have hørt generaladvokaten, A. Tizzano,

afsagt følgende

## Kendelse

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 3. april 2001 har Montorio al Vomano kommune (herefter »Montorio«) i medfør af artikel 244 EF og 256 EF fremsat begæring om, at Domstolen udsætter tvangsfuldbyrdelsen af den dom, Domstolen afsagde den 10. juni 1999 i sagen Kommissionen mod Montorio (sag C-334/97, Sml. I, s. 3387, herefter »den omhandlede dom«), og træffer enhver anden egnet foranstaltning af retsbevarende karakter samt pålægger Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at betale sagens omkostninger.

2 Kommissionen har indgivet skriftlige bemærkninger til begæringen den 4. maj 2001.

3 Da parternes skriftlige indlæg indeholder samtlige oplysninger, der er nødvendige for at påkende begæringen, er det ufornødent at afholde mundtlige forhandlinger.

4 Ved den omhandlede dom anså Domstolen sig for kompetent til på grundlag af en voldgiftsklausul indgået i henhold til EF-traktatens artikel 181 (nu artikel 238 EF) og optaget i kontrakterne WE 147-85 og HY 149-85, der var indgået mellem Kommissionen og Montorio, at realitetsbehandle Kommissionens påstand om

tilbagebetaling af beløb udbetalt Montorio i forbindelse med gennemførelsen af de nævnte kontrakter, med renter ifølge en aftalt rentesats. Domstolen dømte Montorio til at betale

— 246 000 000 ITL med renter 14,2% fra den 1. december 1986, til betaling sker

— 49 200 000 ITL med renter 14,2% fra den 1. marts 1988, til betaling sker

— 110 800 000 ITL med renter 14,2% fra den 1. juni 1988, til betaling sker

— 49 200 000 ITL med renter 14,2% fra den 1. august 1988, til betaling sker

— 158 400 000 ITL med renter 14,2% fra den 1. november 1986, til betaling sker,

ligesom Domstolen pålagde Montorio at betale sagens omkostninger.

5 Ifølge sagsøgeren opfordrede Kommissionen ved en meddelelse af 16. september 1999 sagsøgeren til at tilrettelægge betalingen af de nævnte beløb.

6 Den 24. juli 2000 påførte det italienske udenrigsministerium fuldbyrdelsespåtegning på den omhandlede dom i medfør af artikel 256 EF.

7 Ved påkrav, forkyndt den 16. januar 2001 samtidig med fuldbyrdelsesgrundlaget, forlangte Kommissionen i henhold til den omhandlede dom, at sagsøgeren inden for en frist på ti dage skulle betale den samlede sum på 1 800 629 453,31 ITL tillige med omkostningerne ved forkyndelsen af påkravet samt fremtidige omkostninger.

8 Ved stævning af 25. januar 2001, forkyndt den 31. januar 2001 og optaget på den almindelige retsliste ved Tribunale di Teramo (Italien), har sagsøgeren, i medfør af den italienske civillovbogs regler om indsigelse mod tvangsfuldbyrdelse, protesteret mod det nævnte påkrav.

9 Artikel 244 EF foreskriver, at de af Domstolen afsagte domme fuldbyrdes i overensstemmelse med de i artikel 256 EF fastsatte regler. Ifølge artikel 256, stk. 2, EF sker tvangsfuldbyrdelsen efter den borgerlige retsplejes regler i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Artikel 256, stk. 4, EF præciserer, at tvangsfuldbyrdelsen kun kan udsættes efter beslutning af Domstolen, dog at prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder inden for de nationale dømmende myndigheders kompetence.

10 Til støtte for begæringen om udsat tvangsfuldbyrdelse har Montorio påberåbt sig manglende overholdelse og følgelig tilsidesættelse af artikel 228 EF fra Fællesskabets side.

11 Sagsøgeren erkender vel, at mekanismen ifølge artikel 228 EF strengt taget angår retsvirkningerne af en dom afsagt af Domstolen som afslutning på en traktatbrudsprocedure, men gør gældende, at denne mekanisme også bør finde anvendelse i nærværende sag, hvilket skyldes flere grunde. For det første følger en sådan anvendelse af det principielle krav om loyalt samarbejde. For det andet bør Montorio som en del af statens lokalforvaltning behandles anderledes end en fysisk eller juridisk person og dermed ved analogi være omfattet af proceduren i artikel 228 EF.

12 For det tredje anfører sagsøgeren, at kommunen, såfremt den stilles over for et krav om betaling på én gang af det krævede beløb, vil lide alvorlig og uoprettelig skade med en økonomisk katastrofe til følge. Dette er ikke i Kommissionens interesse, da en sådan katastrofe vil kunne forsinke opfyldelsen af den omhandlede dom.

13 Ifølge sagsøgeren må det være muligt at udarbejde en passende ratebetalingsplan, som giver mulighed for dels, at Montorio kan opfylde samtlige sine forpligtelser uden at blive insolvent, dels at Kommissionen let og fuldstændigt kan få de beløb, den har krav på.

14 Med henvisning til artikel 83, stk. 1, første afsnit, og artikel 89, stk. 1, i Domstolens procesreglement har Kommissionen gjort gældende, at begæringen ikke kan tages til følge, da den åbenbart ikke kan påkendes, eftersom den materielle afgørelse, som blev truffet ved den omhandlede dom, ikke er søgt prøvet ved Domstolen.

15 Vedrørende realiteten fremhæver Kommissionen, at det principielle krav om loyalt samarbejde ifølge artikel 10 EF ikke skal anvendes i kontraktforhold. Kommissionen har desuden stedse overholdt grundsætningerne og reglerne i italiensk ret, som finder anvendelse på kontrakterne WE 147-85 og HY 149-85. Endelig kan proceduren efter artikel 228 EF ikke finde analog anvendelse henset til den herfra radikalt forskellige karakter af tvangsfuldbyrdelse af en dom, som fastslår misligholdelse af kontraktlige forpligtelser.

16 Kommissionen nærer i øvrigt stærk tvivl om, at betaling af skyldige beløb ifølge en dom, hvis gyldighed ikke er anfægtet, kan udgøre en skade, og gør gældende, at Montorio vil kunne fortsætte sin sædvanlige institutionelle og administrative virksomhed i henhold til visse bestemmelser i italiensk ret, der tager sigte på at sikre kommunernes normale funktion, navnlig ved at begrænse fyldestgørelse i visse væsentlige goder.

17 Det må bemærkes, at sagsøgeren ikke anfægter sin pligt til at betale de i den omhandlede dom fastsatte beløb, men foreholder Kommissionen at have fulgt en forkert fremgangsmåde med henblik på tvangsfuldbyrdelsen af dommen.

18 Det må imidlertid fastslås, at den omhandlede dom er blevet afsagt i medfør af en voldgiftsklausul og angår overholdelsen af kontraktlige forpligtelser, som binder Kommissionen og en lokal administrativ enhed i overensstemmelse med italiensk ret.

19 I modsætning til det af Montorio hævdede havde Kommissionen ikke pligt til, for at sikre tvangsfuldbyrdelse af den omhandlede dom, at følge proceduren efter

artikel 228 EF, som finder anvendelse ved tvangsfuldbyrdelse af en dom, ved hvilken Domstolen har fastslået, at en medlemsstat tilsidesatte en af sine forpligtelser ifølge traktaten.

20 Hverken det principielle krav om loyalt samarbejde — hvis relevans i denne sag i øvrigt klart må bedømmes som tvivlsomt — eller den angivelige analogi, som er påberåbt af Montorio, findes ikke at kunne give Domstolen grundlag for at ændre den retsmiddelordning, der udtrykkeligt er indført ved EF-traktaten vedrørende tvangsfuldbyrdelse af domme afsagt i henhold til en voldgiftsklausul.

21 Herefter, og henset til de særlige forhold i denne sag, må det uden videre antages, at begæringen ikke kan tages til følge, hvorved det er unødvendigt at påkende Kommissionens afvisningsindsigelse.

## Sagens omkostninger

22 I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at sagsøgeren pålægges at betale sagens omkostninger, og da sagsøgeren har tabt sagen, pålægges det sagsøgeren at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

for ret:

1) **Begæringen tages ikke til følge.**

2) **Montorio al Vomano kommune betaler sagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 30. maj 2001.

R. Grass — Justitssekretær

G.C. Rodríguez Iglesias — Præsident